

Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti
NEDĚLNÍČEK

ÚNOR 2014

SLŮVKO FARÁŘE

Blýskání

Byla neděle podvečer a tichá zimní krajina vyloženě volala, ať se jí jde člověk alespoň na chvíli projít. Nebylo potřeba hledat za každou cenu nějaký les nebo hory, ono při takové neděli bohatě stačí po vydatném obědě a nějaké té kávě s něčím dobrým prostě vyjít ven.

V únoru bývá stále ještě poměrně brzy tma, přesto že Hromnice nám už tu pověstnou hodinu přidaly. Proto se může stát, že na takové procházce „zatmíte“. A to se také stalo. Setmělo se a musel jsem jít večerní krajinou, kde občas osvětlí kus cesty pouliční lampy.

V místech, kde sloupy s osvětlením nebyly, jsem si okamžitě na domech blízkých i vzdálenějších všiml jevu, který by se pro potřebu tohoto článku dal nazvat „telebouře“. O co jde? V domovních oknech se zajímavě „blýskalo“ od televizních obrazovek. Dalo se sledovat, že některé domy „blýskají“ stejně snad podle sledování stejného pořadu na stejném programu, někde se dokonce v jednom domě „blýskalo“ různě ve třech oknech. Řekl jsem si, že to jsou asi ekonomicky silní bydlící, když sledují v jedné době tři různé obrazovky nebo možná i nějaký monitor. A začal jsem přemýšlet, jací lidé tam asi bydlí, zda se umí domluvit na sledování nějakého pořadu nebo si raději koupí nebo jinak pořídí více obrazovek, aby se nemuseli hádat...

Přemýšlel jsem, zda například zrovna sledují svůj oblíbený pořad, zda pouze ze zvědavosti koukají na prostorově výrazné postavy, které na obrazovce ukazují pohodlně sedícím, případně ležícím divákům, co a jak uvařit, aby se jim pak ještě pohodlněji sedělo nebo leželo, když už se máme tak špatně v tomto světě. Představoval jsem si, kdo a jaký člověk u té obrazovky dlí, zda jsou ti lidé ve vzájemné pohodě nebo jsou třeba rozhádaní. Zda tam někde v teple sedí někdo, kdo pouze civí bezduše na obrazovku a mačká a mačká ovladač a přitom si „pod fousy“ bručí, že tam zase nic není. Nebo možná někde zrovna sedí u někoho návštěva, která by ráda komunikovala o nejrůznějších věcech a banalitách tohoto

světa, ale hostitelé pustili „bednu“ a jejich pohledy docela často zalétají k obrazovce, tudíž i návštěva kapitulovala a civí s domácími na něco, co by si nikdy nepustili.

Asi je v dnešní době těžké, ne-li nemožné, si přát, aby si v takový podvečer rodina nebo její většina sedla k sobě bez „bedny“ a pokusila se o hrdinský výkon – povykládat si, co prožili, co tatínek „hrdinského“ kdysi zažil a maminka by se přitom rozplývala štěstím, jakou to vlastně má (máme) skvělou rodinu. Inu, zázrakům neodzvonilo, i když se nedají koupit...

Milí farníci, přeji vám místo výše zmíněné „teleboure“ spíše blýskání na lepší časy.

Pavel Kuchař, farář

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - ÚNOR

SOBOTA 8. 2. 2014 v 16.00 na faře

ZA TAJEMSTVÍM BIBLE – ŽIVÉHO SLOVA

Rozbor Písma svatého nebo chcete-li Knihy knih, kterým je Bible taky nazývána, je připraven pro vás, čtenáře Nedělníčku, jako malé osvěžení a přiblížení toho, s čím se při každé mši svaté setkáváme a co slyšíme při liturgii. Toto téma je velmi obsáhlé, a proto bude rozvedeno do několika částí. Pravděpodobně s touto tematikou se budeme setkávat v několika měsíčních vydáních Nedělníčku, tzv. „na pokračování“. Postupně se budeme seznamovat se vznikem starých knih, potažmo Bible, Starým a Novým zákonem, řekneme si, co je to biblický apokryf a kánon, jaký historický význam Bible měla pro náš národ a jaký vliv měla na naše i světové umělce, ať již básníky, spisovatele, malíře, sochaře, hudební skladatele apod.

Tolik na úvod. Teď už se společně ponořme do dávné minulosti a projdeme se historií starověkého Židovského národa.

Bible – z řečtiny „biblion“ – znamená knižka. Bible je tedy soubor kanonizovaných (uzákoněných, pevně a závazně stanovených) knih židovského a křesťanského náboženství. Představuje proslulý svod historických, liturgických, právnických, prorockých, moudroslovných a literárních textů odrážejících politický a duchovní vývoj Palestiny od nejstarších dob po počátky křesťanství. Je to soubor nejstarší křesťanské literatury. Námětově právě tak jako myšlenkově těží bible z okolních kultur – mezopotámské, babylónské, egyptské aj.

VZNIK STARÝCH KNIH

Bible nevznikla náhodou, ani nebyla jen náhodně zachována po celá staletí. Jak a kdy vznikaly jednotlivé knihy Bible? Čím se liší od jiných knih? Jak byly předávány a jak se nám dochovaly? Když nás tyto otázky napadají, musíme se vrátit na prvopočátek písemnictví.

Počátek Bible úzce souvisí s dějinami písma a materiálů, které se používaly pro sepsání rukopisů. Bible je velmi starou, i když ne nejstarší knihou. Vykopávky zejména 20. století dokazují, že dávno před tím, než se Židé usadili v Palestině, existovaly jiné národy s dobře vyvinutým písemnictvím. První známé ukázky pocházejí ze starého Egypta. Nápisy se datují na tisíciletí před Kristem. Z oblasti Mezopotámie se dochovaly záznamy krále Sargona, sumerské písemnosti jsou ještě starší. V samotné Palestině byly nalezeny záznamy městských vládců z doby kolem roku 1500 před Kristem. Tato zjištění mají rozsáhlý význam pro průkaznost vzniku Bible. Mnozí kritici totiž dříve tvrdili, že v Mojžíšově době (asi

kolem roku 1500 před Kristem) ještě neznali písmo, a proto Mojžíš nemohl být autorem pěti knih Bible. Dnes již víme, že psaní bylo všeobecně známé již mnoho staletí před ním. Námitka kritiků proti Mojžíšovi je tím dokonale vyvrácena.

Ve staré Palestině a v okolních zemích se používaly pro psaní různé druhy materiálů. Bible jich uvádí několik.:

1. *kámen* – i Starý zákon se zmiňuje o kamenu jako o prvním materiálu pro psaní. Téměř každý ví, že Desatero bylo vytesáno do kamene.
2. *dřevo* – dřevěné destičky, na které se zaznamenávaly události.
3. *hlína* – představuje hliněné destičky, na které se psalo v Asýrii a v Babylónii.
4. *papyrus* - znamená pro Nový zákon to, co kůže pro Starý zákon. Základní surovinou pro výrobu papyru byla stébla trávy - šáchoru a tato výroba se rozšířila z Egypta do okolních zemí. Spojením několika listů vznikaly papyrové svitky nazývané „středověkými knihami“. Krátce na to byl svitek nahrazen papyrovým kodexem, tj. svazkem listů, svázaných ve hřbetu na způsob dnešních knih, a byly popsány z obou stran. Tento způsob byl pro první křesťany velmi praktický.
5. *pergamén* – asi ve 4. století vystřídal papyrus. Pergamenem nazýváme veškeré zvířecí kůže z nedospělých jedinců – telecí, ovčí, kozlí a jiné, jichž se používalo pro psaní. Většina dodnes zachovaných novozákonních rukopisů je psána na krásném trvanlivém pergamenu. Pergamen byl často obarven purpurově červenou barvou a popisován zlatými nebo stříbrnými písmeny.

VZNIK BIBLE

Je nemožné zjistit přesné okolnosti, které vedly ke vzniku Bible. Stejně jako měla literární díla v průběhu staletí různé formy, vznikaly také století po století a za různých okolností její jednotlivé knihy. Použijeme-li označení Bible, hovoříme o sbírce mnoha knih. Bible je však něco víc než prostá sbírka. Je to pokladnice svatých knih. Vznikala během staletí, až dosáhla dnešní formy. Křesťané pevně věří, že vznikala Božím jednáním, a proto ji dodnes uctívají jako Slovo Boží.

Původní forma Bible se poněkud lišila od současné formy. Pospolitost Boha s lidmi se nejprve udržovala pomocí řeči. V době patriarchů (kmenových vůdců) hovořil Bůh přímo s muži jako Adam,

Noe, Abraham nebo Josef. Pak přišel čas písemně zaznamenat Boží zjevení pro pozdější generace.

Prvním autorem, o kterém Bible mluví, je Mojžíš. V prvních knihách Bible je uveden Mojžíš v šesti případech jako autor – nejvýznamnější z toho je Desatero přikázání a slova Sinajské smlouvy. Kromě toho je Mojžíš považován za autora prvních pěti knih Bible, označovaných jako Pentateuch (Pět knih Mojžíšových). Zaznamenávaly se i další zjevení a události. Jozue, Mojžíšův nástupce, psal „také slova do Božího zákona“. Postupem narůstalo velké množství starozákonních spisů, až byly konečně v době Ezdráše (400 let před Kristem) shrnuty do uznané sbírky.

Dnešní forma Bible je rozdělena do dvou hlavních dílů, je to Starý a Nový zákon. Slovo „zákon“ není však nejlepším překladem řeckého „diatheke“, lépe by bylo používat slova Smlouva či Svazek. Základní strukturou Bible jsou tedy dvě významné smlouvy, které uzavřel Bůh s lidmi, a skutečnost, že Nový zákon zbavil Starý zákon platnosti.

(z Bible:) „Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroxy; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. ...“

Příště Starý zákon

Použita literatura: Neil R.Lightfoot-Třikrát o Bibli
J.Novák- Je Bible Slovo Boží?

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání: O milosti a lidském snažení
Termín setkání: Středa 12. února 2014
Čas a místo setkání: 18:15 ve Farním sálu

Biblický text:

- Lk 18,9-14 Podobenství o farizeovi a celníkovi

Biblické odkazy:

- Řím 3,21-31 Ospravedlnění jsme zdarma
- Řím 6,1-11 Mrtví hříchu, ale živi Bohu v Kristu Ježíši
- Ef 2,4-10 Milostí jste spaseni skrze víru, spasení není z vašich skutků
- Lk 23,3 9-43 Lotr po pravici

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na únor 2014

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.2.	17.30	Za Gertrudu Vidlákovou, manžela, rodiče a sourozence	
Út	4.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	5.2.	17.30	Za + Annu Laumerovou, dva manžely, děti, vnuka a tři zetě	
Čt	6.2.	17.30	Za + Alfonse Nováka – výroční	
Pá	7.2.	6.30		
Pá	7.2.	Záb 17.30	Za Viléma Balarina, manželku a dceru	
So	8.2.	7.00	Za Anežku Hilbertovou, manžela, rodiče a sourozence	
Ne	9.2.	7.00	Za Marii Kokešovou (nedož. 100 let), za manžela a rodiče z...	
Ne	9.2.	Záb 8.30	Za Alfonse Suchánka – výroční	
Ne	9.2.	10.00		
Po	10.2.	17.30	Za + Elišku Kupkovou – výroční	
Út	11.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	12.2.	17.30	Za Herberta Porubu (nedož. 100 let) a manželku Aloisii	
Čt	13.2.	17.30	Za Marii Chřibkovou a manžela	
Pá	14.2.	Záb 17.30		
So	15.2.	11.00	Na poděkování za přijaté milosti a dary, prosba o dar zdraví a...	
Ne	16.2.	7.00	Za + Maxmiliána Vavřínka (nedož. 100 let), za + manželku a...	
Ne	16.2.	Záb 8.30	Za Jindřicha Otípku, manželku, dvoje rodiče, přízeň a živou ro...	
Ne	16.2.	10.00	Poděkování P.Bohu za přijaté milosti, za živou a + rodinu	
Po	17.2.	18.00	Za + Wernera Steffka, zetě, rodiče z obou stran a duše v očistci	
Út	18.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.2.	18.00	Za Jiřího Galíčka, sestru a dvoje rodiče	
Čt	20.2.	18.00	Za + Annu a Gerharda Jakšovy, za + příbuzenstvo, za živou ...	
Pá	21.2.	Záb 17.30	Za dvoje + rodiče a přízeň	
So	22.2.	7.00	Za + Norberta Závadského – výroční	
So	22.2.	16.00	Za + Jindřicha Marcola (nedož. 100 let), manželku a příbuzen...	
Ne	23.2.	7.00	Za + Josefa Mottla, rodiče a sourozence	
Ne	23.2.	Záb 8.30	Za živou a + rodinu	
Ne	23.2.	10.00		
Po	24.2.	17.30	Za + manžela Jána Kozlovského, bratra a rodiče z obou stran	
Út	25.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	26.2.	17.30	Za Helenu Kubíkovou (nedož. 100 let), manžela, rodiče a sour...	
Čt	27.2.	17.30	Za Leo Küffela, dvě manželky a Karla Kozelka	
Pá	28.2.	Záb 17.30	Poděkování za přijaté milosti, dar zdraví, za živou a + rodinu	
So	1.3.	7.00	Za těžce nemocnou osobu a za boží požehnání	
Ne	2.3.	7.00		
Ne	2.3.	Záb 8.30		
Ne	2.3.	10.00	Za členy Živého růžence	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ÚNORU

Sbírka NA OPRAVY – Střecha kůlny – neděle 16. 2. 2014

Sbírka HALÉŘ SV. PETRA

– neděle 23. 2. 2014 – odesílá se v plné výši pro pastorační potřeby papeže

BRRR, TO JE ZIMA...

Vážení farníci,
myslel jsem si, že minimálně ještě pár měsíců nebudeme nic podnikat ve věci sbírek čehokoli pro potřebné. Inu – zmýlil jsem se, bo potřební se ozvali sami. Konkrétně Samaritán – Azylový dům pro muže z Opavy. A ozvali se proto, že vloni poznali dobrotu farníků a občanů Dolního Benešova, když jsme „mírným větříkem“ v šatnících, botnících a skříňkách pomohli těm, kdo jsou v nouzi. 23. ledna přišla tato krátká zpráva:

„Dobrý den,

obracím se na Vás s prosbou o možnost z Vaší strany zorganizovat sbírku pro potřebné lidi z našich sociálních služeb.

V současné době, kdy po městě Opava jsou instalovány kontejnery, kde lidé nosí použité ošacení, tak vznikla situace, kdy pro naše klienty toho již moc nezůstává. Jedná se především o:

- ponožky, rukavice, spodní prádlo**
- kalhoty, zimní bundy, boty,**
- dále pokud se najdou již nepotřebné hrnce, pánvičky**
- mohou být i trvanlivé potraviny**

Děkujeme moc za Vaši vstřícnost a ochotu. G. Karhan, ředitel“

Jsem si vědom, že občanům Dolního Benešova byla formou lístku dána do poštovních schránek zpráva, že Diakonie Broumov bude v týdnu od 3.2. do 7.2. objíždět naše město a sbírat pytle s ošacením. Přesto vás prosím, abyste případné výše uvedené věci darovali pro Azylový dům.

CO: Výše, tučně uvedené věci
JAK: Do igelitového pytle nebo krabice
KDY: STŘEDA 5.2. a ČTVRTEK 6.2.
ČAS: Od 16:00 do 17:30
KDE: Farní sál (naproti fary) po schodech nahoru

Jak jsem řekl v kostele, mám dvě bundy, tak jednu dám!

PKF

Rok 2014 – Rok české hudby

Dne 19. ledna t. r. se v našem farním kostele sv. Martina uskutečnil Novoroční koncert k zahájení Roku české hudby. Tuto kulturní akci připravila Římskokatolická farnost Hlučín a Dolní Benešov, Kulturní dům Dolní Benešov a SRPŠ při Základní umělecké škole Hlučín.

Přítomné návštěvníky přivítal pan farář Mgr. Pavel Kuchař. Úvodní slovo k programu pronesla ředitelka ZUŠ paní Eva Niedobová. Účinkoval komorní orchestr Vejvanovský a hosté s dirigentem Jonášem Harmanem. Na programu zazněla díla Pavla Josefa Vejvanovského, Jana Václava Stamice a Antonína Dvořáka.

Smyčcový orchestr Vejvanovský, sestavený vesměs z mladých hudebníků, jehož tři členové jsou dolnobenešovští rodáci, určitě vnesl do pošmourného pozdního nedělního odpoledne všem přítomným dobrou náladu a hluboký umělecký zážitek díky kvalitní nabídce programu i profesionálnímu přednesu. Dlouhý potlesk v závěru koncertu vyjádřil velký obdiv a srdečné díky všem účinkujícím.

Rok 2014 je v hudebním světě vnímám jako Rok české hudby, jejíž symbolizuje rozechvělý triangel. Je to mimořádná kulturní událost, která nám již od svého založení v roce 1924, kdy bylo poprvé slaveno „smetanovské výročí,“ a poté každých deset let připomíná významná výročí osobností české hudby. Zejména je to Bedřich Smetana (1824 - 1884), Antonín Dvořák (1841 - 1904), Leoš Janáček (1854 - 1928), Bohuslav Martinů (1890 – 1959), Josef Suk (1874 – 1935) a další. Letopočty zakončené čtyřkou jsou nejen v Česku, ale i v zahraničí vnímány jako takzvané „ roky české hudby.“

Hudba je v našem státě tradiční kulturní hodnotou a reprezentativní součástí české kulturní identity. Jako takovou bychom ji měli vnímat, provozovat, hovořit o ní, a to i v širších historických, společenských a kulturních souvislostech. Tradici udržujeme tím, že ji rozvíjíme.

Proto hodně štěstí a hudebního nadšení popřejme všem hudebníkům, učitelům hudby, hudebním institucím i lidem, kteří mají dobrou hudbu prostě rádi.

A.V.

Hledejte Boha v přátelích!

Jednou když jsem šel ze školy uviděl jsem kluka ze třídy, který šel ze školy domů. Jmenoval se Kyle. Vypadalo to, že nese domů všechny své učebnice. Myslel jsem si: "Kdo by odnášel v pátek všechny knížky? Musí to být pěkný trouba!" Já měl naplánovaný celý víkend - párty a fotbalový zápas s přáteli na zítřejší odpoledne. Pokrčil jsem rameny a šel dál. Jak tak jdu, uviděl jsem bandu kluků, co utíkali jeho směrem. Běželi na něj! Vytrhli mu knížky z rukou, podrazili nohy tak, že přistál v blátě. Jeho brýle odlítly a viděl jsem je dopadnout do trávy asi 10 stop od něj. Podíval se na mě a já uviděl ten strašný smutek v jeho očích. Rvalo mi to srdce. Přiběhl jsem mu na pomoc a jak se plazil a hledal brýle, uviděl jsem v jeho očích slzy. Podal jsem mu je a řekl: "Tihle kluci jsou lumpové, neumí se normálně chovat!"

Podíval se na mě, řekl: "Díky!" a na jeho tváři se objevil úsměv. Byl to jeden z těch úsměvů, co projevují skutečnou vděčnost. Pomohl jsem mu sebrat knížky a zeptal se, kde bydlí. Ukázal se, že bydlí nedaleko mě. Ptal jsem se, proč jsem ho nikdy předtím nepotkal.

Prý chodil na soukromou školu. Nikdy dřív bych se nedal dohromady s klukem ze soukromé školy!"

Nesl jsem mu pár knížek a celou cestu jsme si povídali. Ukázalo se, že je to prima kluk. Ptal jsem se, zda si nechce zítra zahrát fotbal.

Prý "jo!"

Celý víkend jsme byli spolu venku a já poznal Kylea víc a oblíbil si ho. I mí přátelé ho vzali. V pondělí, ráno tu byl Kyle s hromadou knížek zpátky. Zastavil jsem ho a se smíchem řekl, že bude mít dobré svaly, z těch knížek. Jen se smál a polovinu knížek mi naložil. Během čtyř let jsme se stali nejlepšími přáteli. Poslední rok jsme přemýšleli o nějaké vysoké škole.

Kyle se rozhodl pro Georgetown a já půjdu na Duke. Věděl jsem, že vždycky budeme přáteli a ty mile nebudou žádným problémem. On se chtěl stát lékařem a já hodlal využít stipendia na práci kolem fotbalu. Kyle byl premiantem třídy, tedy si musel připravit proslov na závěrečnou slavnost školy. Zlobil jsem ho, že si zamachruje, ale byl jsem rád, že to nemusí být já tam nahoře a mluvit.

Závěrečný den byl tady. Viděl jsem Kylea, vypadal skvěle! Byl jeden z těch kluků, který dospěl a našel se během let na HighSchol. Zesílil a moc mu slušely brýle. Děvčata se kolem něj točila a já někdy žárlil. Dnes byl ten den! Viděl jsem, jak je nervózní z proslovu, tak jsem šel za ním, poplácal ho po zádech a řekl: "Hej, chlape, budeš dobrej! Podíval se na mě tím vděčným pohledem, usmál a řekl: "Díky!" Začátek proslovu měl za sebou, odkašlal si a pokračoval "Závěr školy je čas, abychom poděkovali všem, co nám pomohli přes tyto těžké roky.

Rodičům, učitelům, sourozencům, možná trenérovi, ale hlavně přátelům. Jsem tady, abych vám všem, kteří jste něčí přítel, řekl, že být někomu přítelem, to je ten největší dárek, který můžete někomu dát! Řeknu vám příběh..

Díval jsem se nevěřicně na svého přítele, když začal vyprávět o dni, kdy jsme se poprvé potkali. Plánoval, že se o víkendu zabije. Mluvil o tom, jak si vyklidil školní skříňku, aby jeho máma s tím neměla později starosti a nesl si věci domů. S vážností se na mě podíval a malinko se usmál: "Díky Bohu jsem potkal přítele. Ten mě zachránil od mého nevysloveného rozhodnutí!"

Slyšel jsem to zděšení v davu, když ten příjemný a populární kluk nám řekl vše o svém nejslabším životním momentu. Viděl jsem jeho

mámu a tátu, jak se na mě dívají s vděčností v očích. Dodnes si neuvědomuji hloubku svého činu.

Nikdy, nepodceňujte sílu okamžiku. Jedním jediným gestem můžete změnit život člověka. Někdy k lepšímu a taky občas k horšímu. Bůh nás vložil do života toho druhého, abychom někdy zasáhli. Hledejte Boha v přátelích!

(čerpáno z internetových stránek)

Věra Dudová

Stařec rozléval polévku po stole

Stařec se odstěhoval k synovi, snaše a šestiletému vnukovi. Ruce se mu již třásly, zrak se mu kalil a kroky slably.

Rodina se scházela k jídlu u jednoho stolu, ale starcovy třesoucí se ruce a nejistý zrak společné stolování ztěžovaly. Hrách mu padal ze lžice, a když se snažil uchopit sklenici s mlékem, často skončilo rozlité na ubruse.

Syna a jeho ženu už celá záležitost unavovala. Syn tedy řekl: „Musíme s dědečkem něco udělat. Už toho bylo dost! Rozlévá mléko, je hlučný a jídlo mu padá na podlahu.“

A tak se manželé rozhodli postavit do rohu jídelny malý stolek, kdedědeček jedl o samotě, zatímco ostatní se při jídle těšili ze vzájemné společnosti. Jelikož dědeček rozbil pár talířů, dostával jídlo v dřevěné misce. Když se na něj občas otočili, spatřili slzy v osamělých očích. Přesto jedině, čeho se stařec dočkal, byla slova napomenutí, když mu spadla lžice nebo kus jídla.

Šestiletý chlapec pozoroval v tichosti počínání svých rodičů.

Jednou odpoledne, když bylo před večeří, si otec všiml, že si synek hraje na podlaze s kousky dřeva. Sladce se ho zeptal: „Co to děláš?“

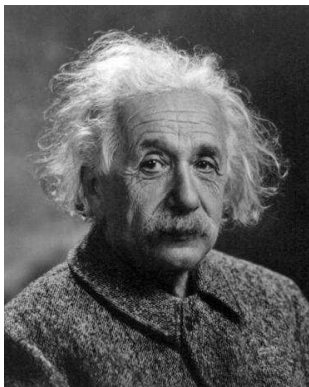
Syn mu stejně sladce odpověděl: „Ale, dělám jednu misku pro tebe a druhou pro maminku, abyste měli z čeho jíst, až zestárnete.“

Usmál se a pokračoval v práci. To odpoledne vzal muž svého otce jemně za ruku a přivedl ho zpět ke společnému stolu.

(podle knihy: [Příběhy pro uzdravení duše](#), vydalo Karmelitánské nakladatelství.)

Věra Dudová

Albert Einstein: Zlo neexistuje

Pan profesor na univerzitě položil svým studentům otázku: „Je všechno, co existuje stvořené Bohem?“

Jeden ze studentů nesměle odpověděl: „Ano, je to stvořené Bohem.“

„Stvořil Bůh Všechno?“ - ptá se dál profesor.

„Ano, pane“, odpověděl student.

Profesor pak pokračoval: „Jestli Bůh stvořil všechno, znamená to, že Bůh stvořil i zlo, které existuje.“ A díky tomuto principu naše činnost určuje nás samotné. Bůh je zlo.“

Když to student vyslechl, ztichl. Profesor byl sám se sebou spokojený.

Najednou zvedl ruku jiný student. „Pane profesore, mohu vám položit otázku?“ „Samozřejmě“, odpověděl profesor.

Student se postavil a zeptal se: „Existuje chlad?“

„Co je to za otázku? Samozřejmě, že ano, tobě nikdy nebylo chladno?“ odpověděl profesor. Studenti se zasmáli otázce spolužáka, ale ten pokračoval.

„Ve skutečnosti, pane, chlad neexistuje. V souladu se zákony fyziky je ve skutečnosti chlad pouze nepřítomnost tepla. Člověka a předměty můžeme popsat a určit jejich energii na základě přítomnosti anebo vytvoření tepla, ale nikdy ne na základě přítomnosti, či vytvoření chladu. Chlad nemá svoji jednotku, kterou ho můžeme měřit. Slovo chlad jsme si vytvořili my lidé, abychom mohli popsat, co cítíme v nepřítomnosti tepla.“

Student pokračoval: „Pane profesore, existuje tma?“

„Samozřejmě, že existuje“ – odpověděl profesor.

„Znovu nemáte pravdu, tma stejně tak neexistuje. Ve skutečnosti je tma díky tomu, že není přítomno světlo. Můžeme zkoumat světlo, ale ne tmu. Světlo se dá rozložit. Můžeme zkoumat paprsek za paprskem, ale tma se změřit nedá. Tma nemá svoji jednotku, ve které bychom ji mohli měřit. Tma je jen pojem, který si vytvořili lidé, aby pojmenovali nepřítomnost světla.“

Následně se mladík zeptal: „Pane, existuje zlo?“

Tentokrát profesor nejistě odpověděl: „Samozřejmě, vidíme ho každý den, brutalita ve vztazích mezi lidmi, trestné činy, násilí, všechno toto není nic jiného, než projev zla.“

Na to student odpověděl: „Zlo neexistuje, Pane. Zlo je jen nepřítomnost dobra, tedy Boha. Zlo je výsledek nepřítomnosti lásky v srdci člověka. Zlo přichází tak, jako když přichází tma, nebo chlad – tedy v nepřítomnosti tepla, světla, lásky.“

Profesor si sedl.

Ten student byl mladý **Albert Einstein**.

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatá Agáta – panna, mučednice památka – 5 února

Narodila se na okolo roku 225 v Katánii na Sicílii – Itálie.

Zemřela okolo roku 250 na Sicílii.

Patronka Katánie; kojných, tkalců, zlatníků zvonařů, pasaček, horníků; hladovějících.

Ochráňkyně proti rakovině prsu, proti zánětům, proti zemětřesení, ohni, proti výbuchu sopky Etny.

Tato světice patří k těm, jejichž úcta je nejrozšířenější už v nejstarších dobách. Svědčí o tom i to, že jako jedna z mála žen byla zařazena do liturgického kánonu mše svaté. (**Římský kánon** - první eucharistická modlitba při slavení liturgie. *Zmíněné světice a mučednice - Perpetua, Felicita, Agáta, Lucie, Anežka, Cecílie a Anastázie.*)

Agáta byla podle legendy dcerou vznešených rodičů v Katánii..

Otec Rao a matka Apolla vlastnili domy a úrodná pole, a to jak ve městě, tak v okolí. Protože byli křesťany, vychovávali podle křesťanského náboženství i svou dceru. Agáta vzkvétala v dětství a mládí ku krásě, ryzosti a čistotě panenství. Už v útlém věku pocítila ve svém srdci touhu patřit zcela Kristu.

Když dosáhla 15. roku, měla za to, že nastal ten správný okamžik, aby se zasvětila Bohu. Zsvěcené panny se svým novým stylem života byly v počátcích křesťanství božským průlomem do tehdejšího pohanského a rozkládajícího se světa.

Agáta milovala svého božského snoubence a byla ochotna přinést mu jakoukoliv oběť. Odmítala nápadníky a toužila po duchovním životě. Jeden odmítnutý nápadník se jí však pomstil, udal ji jako mimořádnou křesťanku.

V Katánii se toho času zdržoval náměstek císaře Decia Quantianus. Ten po svůdném vyprávění o Agátě zatoužil získat ji pro sebe.

Jeho pokusy svést ji však byly marné, protože mladičká Agáta byla ve své věrnosti Kristu nezlomná.

Prokonzul Quantianus tedy zahájil proces dívčiny převýchovy a svěřil ji kurtizáně lehkých mravů Afridísii, aby ji tato zlomila a učinila ji povolnější. Po celý měsíc byla Agáta vystavena pokušením všeho druhu. Byla by raději přijala tělesné utrpení, ale musela projít touto zkouškou v níž potvrdila svou čistotu a ušlechtilost.

Afrodísie tak poprvé během své pestré kariéry musela uznat, že je vůči čisté a ctnostné Agátě bezmocná. Rozlíčený prokonzul s ní proto zahájil proces.

Agáta byla velmi krutě mučena. Místo toho však, aby kruté mučení zlomilo její odpor, zdálo se, že jí naopak dává novou, ohromnou sílu.

Rozzuřený Quintinián ji chtěl pokořit v jejím ženství, proto rozkázal, aby jí odřízli ňadra. Tehdy mu Agáta řekla: „Nestydíš se zbavit ženu zdrojů života, z něhož jsi sál ty sám, když jsi byl kojen z prsou své matky?... Ty drásáš mé tělo, ... má duše však zůstává nedotčena!“

Dle legendy ji bez jakéhokoliv ošetření strčili do věžeňské kobky, tam se jí zjevil svatý Petr a uzdravil její rány.

Po několika dnech byla znovu předvedena před prokonzula, který když spatřil zhojené rány, nevěřícně se tázal, jak se to stalo? Tehdy mu Agáta odvětila: „Uzdravil mi je Kristus“.

Pro Quintiniána to byla krutá porážka, jeho někdejší žár lásky se proměnil v zuřivou nenávist. Podrobil ji novým mukám na střepech a žhavém uhlí, ona však zůstala Kristu věrná a plná lásky až do posledního dechu.

Dnes její tělo spočívá v sicilském městě Catania v katedrále svaté Agáty. Lebka světice však byla ve 14. století oddělena od těla a byla uložena ve stříbrném relikviáři u biskupského pokladu. Je vyzvedávána pouze jedenkrát v roce, na svátek svaté Agáty, to je 5. února.

Úcta k svaté Agátě se brzy rozšířila ze Sicílie do Říma, Konstantinopole a také do celé západní Evropy. Papež Symmachus (498-514) postavil světici baziliku a věnoval jí také dva římské kostely.

V našich zemích se úcta ke svaté Agátě rozšířila ve 12. století a pak hlavně o dvě století později, za vlády Karla IV., který získal relikvii světice a nechal ji zasvětit jeden z oltářů v katedrále svatého Víta, který tam přetrval až do husitských válek.

Jedna z legend také praví, že když sopka Etna hrozila zničením města, prosili obyvatelé Katanie světici o pomoc a vyšli proti valící se lávě s Agátiným závojem. Na její přimluvu se láva u hradeb zastavila a město bylo zachráněno. Závoj je v Katánii uchováván dodnes.

(Zdroj: Rok se svatými, Legendy svatých) Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ

DVA VRABČÁCI

Dva vrabčáci si šťastně našli úkryt před zimou na jednom stromě. Tím stromem byla vrba. Jeden z vrabčáků se uhnízdil na samém vršku vrby, zatímco druhý si našel místočko dole, tam, kde se strom začínal rozvětlovat.

Po nějakém čase se chtěl horní vrabec začít kamarádit. Aby začal řeč, zaštěbetal: „Čimčim, jak jsou ty listy krásně zelené!“ Vrabec zezdola to vzal jako provokaci. Suše se ozval: „Jsi slepý? Ty nevidíš, že listy jsou bílé?“

Horní vrabec se rozzlobil:

„Ty sám jsi slepý! Jsou zelené!“ Dolní vrabec se zobákem zvednutým vzhůru rozčileně čimčaroval: „Sázím své peří z ocasu, že jsou bílé. Ty ničemu nerozumíš. Jsi blázen!“

Vrabec z vršku cítil, jak mu začíná vřít krev, nerozmyslel se a vrhl se ke svému protivníkovi dolů, aby mu dal co proto.

Druhý vrabec si to samozřejmě nenechal líbit, a tak poskakovali proti sobě, peří na krku vzteky naježené. Právě se do sebe chtěli pustit, ale ještě před tím zvedli hlavičky a pođivali se vzhůru, aby každý z nich podpořil svou pravdu.

Vrabčák, který sem slétl shora, překvapením vydechl: „Čimčim, koukej, ony jsou skutečně bílé.“ Obrátil se ke svému sokovi a nabídl mu: „Pojď se schválně pođívat na ty listy seshora, tam, odkud jsem se na ně díval já.“

A tak zalétli na vršek vrby a tentokrát začimčarovali společně: „Koukej, ty listy jsou zelené!“

Nikoho neodsuzuj , dokud jsi nepoznal úhel jeho pohledu.

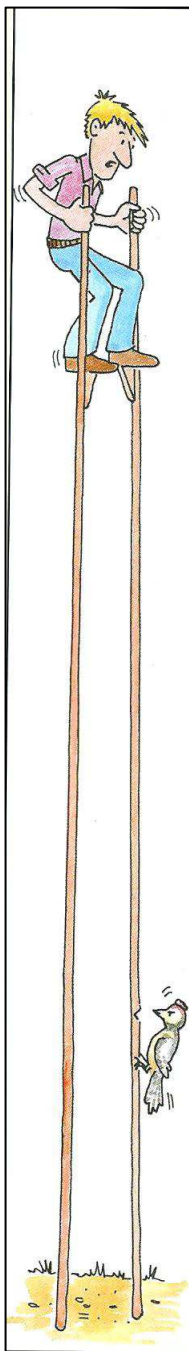
S laskavým svolením nakladatelství Portál. Z knihy Bruna Ferrera, „Příběhy pro potěchu duše“. Přeložila Dana Ovečková. Karmel.nakl.

Obrázky z knihy „O ustaraném Vrabečkovi“

Vybrala a upravila Marie Ohřálová

Pro zasmání

Povídá paní učitelka prvňáčkům:
„Jestliže, děti, pocítíte potřebu jít na
záchod, jen směle zvedněte ruku.“ Karlík
nedůvěřivě poznamenal: „A vy myslíte,
že to pomůže?“

Otec se vydá za panem učitelem,
protože syn doma tvrdí, že si na něj
učitel zasedl.

„Pročpak nemáte rád mého syna
a zasedl jste si na něho?“

„Ale prosím vás!“ řekne užasle učitel.
„Jen se přesvědčte sám...“ A zavolá
k sobě žáka. „Kolik je třikrát šest?“

„Vidíš, tatí? Už zas začíná!“

„Řekni mi, Jirko,“ povídá vyčítavě
maminka, „proč se pořád kamarádíš
s tím Kájou. Vždyť je to nejhorší žák ve
třídě. Co se ti na něm tak líbí?“

„No právě to, že je nejhorší.
Kdybychom ho tam neměli, tak bych to
byl já.“

Příběhne Pavlík k mamince a brečí.

„Co se ti stalo?“

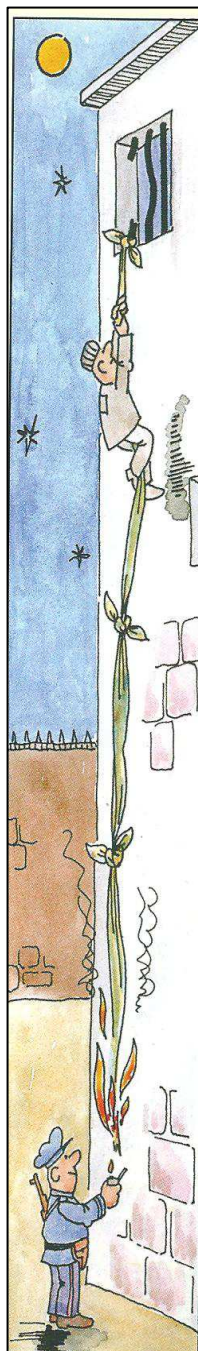
„Tatínek se uhodil kladívkem do prstu.“

„A ty proto pláčeš?“

„No..., já jsem se nejdřív smál...“

Dva misionáři se vrátili domů z cesty
po zemi kanibalů. Představený se jich
ptá: „A změnili se aspoň trochu?“
„Ano, nyní už jedí v pátek jenom rybáře.“

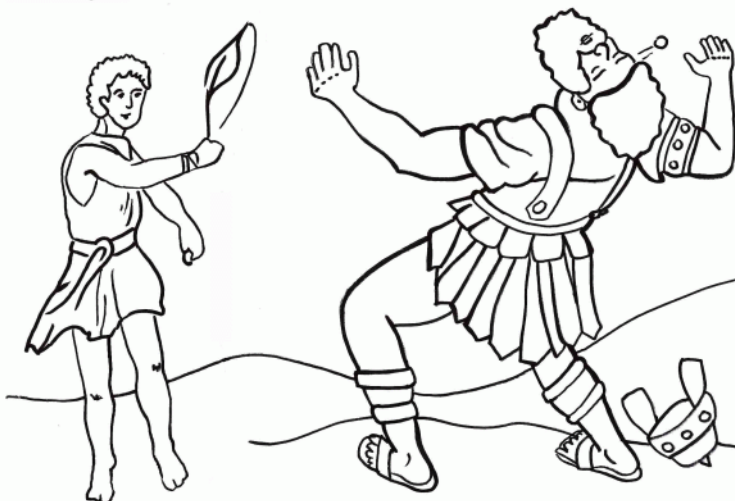

Připravila Marie Ohrálová

(Z knihy Nezbedův humor. Vydala redakce dětského časopisu Nezbeda. Zlín 2007.)

Dětem – Vymaluj a poznej. Kdo je na obrázku?

www.deti.vira.cz
Alžběta Krájčí

SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1	2	3	4	5	6	7	8	9
Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z	Z

1. pozdě se probudit;
2. petlice;
3. bez placení;
4. záhyb vodní hladiny do pevniny
5. svátost smíření;
6. sportovní utkání;
7. barva listů rostlin;
8. šikovní;
9. závazné předpisy a pravidla

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz
Nejpozději do neděle 23. února !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka lednové doplňovačky zní „**OLOMOUC**“. Z 21 správných odpovědí (16 v krabičce, 5 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce: **1. cena** - kniha – **Veronika Závěšická** – Dolní Benešov; **2. cena** – biblické karty – **Anička Balarinová** - Zábřeh; **3. cena** – biblické pexeso – **Veronika Vavrečková** - Dolní Benešov. Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Rodiče, pomozte svým dětem modlit se !!!

Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učil. Kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsát, myslím, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané. Jan 21;25

Ježíši, dozvěděl jsem se
z Bible,
že jsi šel po vodě!
Jak jsi to mohl udělat?
To byl zázrak, že?
Tys to mohl udělat,
protože jsi
BŮH.

Rád se dozvídám o tvých
zázracích, Ježíši.

Rodiče: Přesvědčte se, kolik zázraků si vaše dítě umí zapamatovat.

Z Knihy modliteb pro děti. Napsala Christiane Harder Tangvald
ilustr. Frances Hook) Vydáno v r.1987.

Marie Ohřálová

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin
příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 1991